

Selgusid Euroopa filmiauhindade nominendid

Euroopa filmiauhindadel saavutasid enim nominatsioone Lukas Dhonti „Close“, Ali Abbasi „Holy Spider“ (mõlemat näeb PÖFF-il) ja Ruben Östlundi „Triangle Of Sadness“. Kõik kolm filmi esilinastusid tänava Cannes'i filmifestivalil, kus „Triangle Of Sadness“ pälvis Kuldses Palmioks. Tseremonia toimub 10. detsembril Reykjavíkis. **ERR**

NAKS FESTIVAL

Rahvusvaheline noore vaataja teatrifestival Üles astus 18 teatritruppi nii Eestist kui ka välismaalt, anti 24 etendust. Eri töötubade ja etenduste kaudu said festivalist osa ka Türi, Laupa, Roosna-Alliku, Käru ja Imavere lapsed. Festivalil osalesid Eesti Noorsooteater, Piip ja Tuut Teater, Kuressaare teater, ZUGA Ühendatud Tantsijad, rändteater Vaba Vanker, Ujala, Improteater Impeerium, rahvuskooper Estonia, Big Wolf Company, Miksteater, Teoteater, Viimsi gümnasiumi teatritrupp Eksperiment ja Paide teatristudio, Sandra Lange, Aita Vaher, nukumeister Katanari Slovakiast, Art Fraction Foundation Poolast, Soome nüüdisaegne tsirkus Ilmatila ja Perša Vostava Ukrainast. Toimus 2.-5. novembril Paides.

etüüdi, on üks neist loomulikult kajakas. Võsu rannapeol on ühe räppari maski ette tõmanud Ivo Linna. Ja teda sõidutanud tundmatu taksojuht on hoopis Anne Veski. Isegi publiku soovil esitatud hauakaevaja lugu osutub lõppematu naeru allikaks. „Mina ei tea, miks see nii naljakas oli, aga ma reaalselt kõõksusin ja ei suutnud järele jätta,“ tunnistas üks noor teatrisõber kaastelastele. Impeeriumi veteranid ei ole ilmselgelt minetanud oma publiku köitmise oskusi.

Üks enesest lugupidav noore vaataja teater ilma akrobaatikata läbi ei saa. Soome etenduskunstnik Ilona Jäntti tegi kõiel trikke, mis panevad küpsemat vaatajat unustama kõiki traumasid, mida sai kunagi kehalise kasvatuses tunnis kõieronimise tõttu kogetud. See on ju nii lihtne, mänguline ja elegantne! Lihtsat ja kergelt pole sellises animatsiooni ja akrobaatikat ühendavas lavastuses nagu „Mujal“ muidugi midagi. Kõietantsu kõrval oli ainuüksi liikuva pildi loomine veerand tundi kestvale etendusele mitme aasta töö. Küll aga on meie arvutimängude ja ekraanidega harjunud lastel väga lihtne sellesse mängu siseneda.

Kuidas püüda just sellise kärsituma, virtuaalmaailmas elava sugupõlve tähelepanu, oli üks festivalikülaliste ja esinejate põhiküsimus. Praeguste lapsevanamata ja teatritegi-

Jaapani-Poola etenduskunstnike ühistööna sündinud „Kuuki“

Foto: Maciej Zakrzewski

jate enda lapsepõlv oli ju teistsugune. Festivali meeskonda kuulunud noored vabatahtlikud arvasid ühel meelel, et juba võimalus minna teatrisse või kontserdile, kuhugi kodust kaugemale on suur asi. ASSITEJ Eesti keskuse asutaja Hiie Fluss ütles ühes hommikus vestluses, et koolides ja lasteaiades käivad trupid on ju tore asi küll, aga teatrisse kohale minnes saab laps täiesti teistsuguse elamuse. „Igal lapsel on õigus kvaliteetsele kultuurile. Ja täiskasvanutel on kohustus seda neile võimaldada,“ selgitas Fluss.

Kõigist nähtud lavastustest jättis Slovakkia jutustaja Katanari etendus „Island Home“ kõige kahvatuma mulje. Sümbolistlikud lühilood ei haakunud kuidagi, kaugemalt

Kui haarata beebid oma mängu, on nad suurepärase publik.

ei seletanud silm pisitillukesi nukke ja ehk oli seal ka liiga palju pimeduses sahistamist, aga õiget kontakti laval toimuvaga ei tekkinudki.

Räägiti ka surmast

Zuga Ühendatud Tantsijate „Suur teadmatus“ pani vaataja mõtlema teistsugusele ja igaviku, elust lahkumisega seotud rituaalide ja mahajääjate leinatoimingute peale. Kas noorele vaatajale mõeldud teatrifestivalil on kohane surmast rääkida? Küllap on. Etendusele järgnenud vestluses tõdeti korduvalt, et surm ning sellega seotud teemad pakuvad noortele huvi ja me räägime sellest liiga vähe. Teadmatus tekitab hirmu.

Üle mitme aasta toimunud NAKS näitas ehk kõige paremini seda, et teatrit on noorele vaatajale väga vaja. Igal pool. Ja armastusega antud etendus läheb vaatajale korda. ●

kasvanute ettekujutus selle kohta, millest lapsed aru saavad ja millest mitte, võib olla väga piiratud. Soovitusi võib muidugi anda ja näiteks teatrisõpetamiseks plaaniva lapsevanema või klassijuhataja jaoks teeb mingisugune ealine raam otsustamise lihtsamaks. Piip ja Tuut Teatri „King nr 39“ oli näiteks lavastus, mille publiku vanus vastas üsna täpselt lavastuse peategelaste vanusele

Koolides ja lasteaiades käivad trupid on ju tore asi küll, aga teatrisse minnes saab laps teise elamuse.

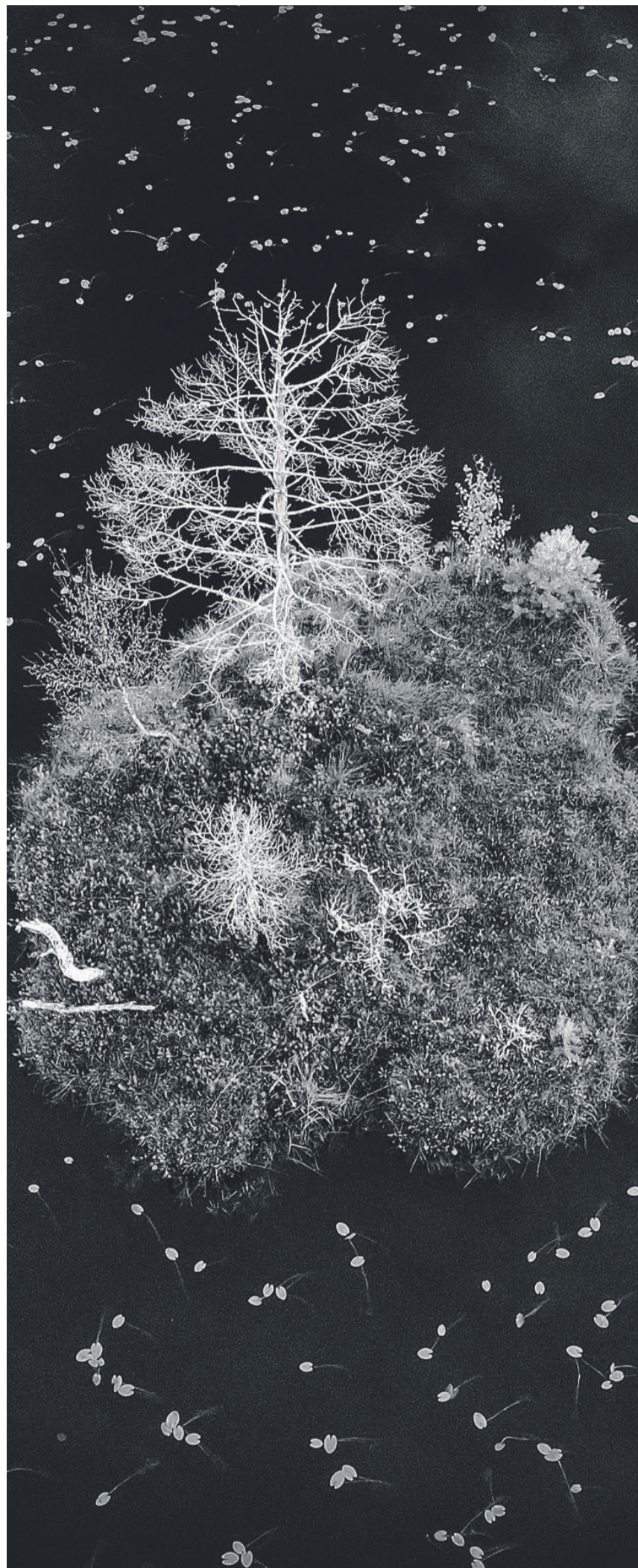
ja sellest lähtuvatele probleemidele. Kui tegelased õpivad viiendas klassis, on üsna tõenäoline, et laval toimuv läheb ka viiendikele korda. Kui vahepeal teineteist veepudelitega togima ei hakata. Saalist ei lahkunud ükski laps sellise näoga, et oleks igav olnud.

Sai palju nalja

Tubli panuse žanri populariseerimisse on andnud improteater Impeerium. Üks põhjus on muidugi selles, et nende etendustel saab alati palju nalja. Kui kolm näitlejat kannavad ette kalapüügteemalise

Zuga Ühendatud Tantsijate „Suur teadmatus“ pani vaataja mõtlema teistsugusele ja igaviku peale.

Jäljed

23.02.23

Erki Pärnoja × Kaupo Kikkas
Tallinna Kammerorkester

Alexela Kontserdimaja

ALEXELA
Kontserdimaja